

ΦΤΑΝΟΥΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΝΙΓΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ! ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ-ΦΡΟΥΡΙΟ!

Οι κυνικές δολοφονίες των μεταναστών στην Μεσόγειο τείνουν να αποκτήσουν την κανονικότητα ενός «φυσικού» φαινομένου. Εδώ και χρόνια ετοιμάζεται το κλίμα που θα εμπεδώσει στους υπηκόους των ευρωπαϊκών κρατών την πεποίθηση για τις αναπόφευκτες «παράπλευρες απώλειες» στον ακήρυχτο πόλεμο που δίνουν για την ασφάλεια τους, για να αποτρέψουν να πλημμυρίσει το ευρωπαϊκό έδαφος από τους απελπισμένους «υπανάπτυκτους εισβολείς». Και η αλήθεια είναι ότι το καταφέρνουν πολύ καλά μέχρι τώρα. Λίγες κραυγές «πόνου» για την ανθρωπιστική «τραγωδία», λίγα κροκοδείλια δάκρυα στα δελτία και η ζωή συνεχίζεται. Όχι βέβαια για τους δολοφονημένους στα παγωμένα νερά μετανάστες.

Η ζωή συνεχίζεται με την αντιμεταναστευτική υστερία, την ακροδεξιά ρητορική που διατρέχει το σύνολο του πολιτικού φάσματος – από τα δεξιά μέχρι τα αριστερά – τις κραυγές του υπουργού εξωτερικών της Ελλάδας για την «απειλή της επέλασης των τζιχαντιστών» και τις εναγώνιες κραυγές για τους «παράνομους» μετανάστες που θα πλημμυρίσουν μια χώρα «που δεν χωράει άλλους». Η αντίληψη ότι οι μετανάστες είναι παράνομοι εισβολείς και η ζωή τους άνευ αξίας έχει τόσο εμπεδωθεί που πλέον ο κυρίαρχος λόγος προσπαθεί να κατασκευάσει ως «ανθρωπιστικό» άλλοθι της θανατοπολιτικής του την ταυτότητα των «προσφύγων», μιας *εξαιρέσης μέσα στην κατάσταση εξαιρέσης*, των οποίων η ζωή, σε αντίθεση με αυτή των εισβολέων μεταναστών, αξίζει ίσως να προστατευθεί μέσω της χορήγησης ασύλου. Καθώς όμως το άσυλο δεν είναι στην ουσία παρά η ανάποδη όψη της παρανομοποίησης, πρέπει να δίνεται με το σταγονόμετρο.

Τα κράτη βέβαια δεν διεξάγουν αυτόν τον πόλεμο μόνο για χάρη των αφεντικών. Τον διεξάγουν και για λογαριασμό των ίδιων των εργατικών τους τάξεων εξ' ου και η εγκάρσια απήχηση των αντιμεταναστευτικών κηρυγμάτων. Όσο περισσότερο σαρώνονται από την κρίση και την επίθεση του κεφαλαίου κομμάτια των ντόπιων προλετάρων και «νοικοκυραίων», τόσο περισσότερο πρέπει να κολακεύονται τα αισθήματα ανωτερότητάς τους απέναντι στα ακόμα πιο εξαθλιωμένα κομμάτια της τάξης που ξεριζώνονται από τους τόπους τους: αυτοί μπορεί και να πνίγονται αλλά εμείς τελικά θα τη γλιτώσουμε. Εικόνα ενός δυνητικά ακόμα πιο εφιαλτικού μέλλοντος γίνονται εύκολα οι «ξένοι εισβολείς» που μαζί με άλλους φανταστικούς «εχθρούς» «υπονομεύουν» τη χώρα. Απέναντι στους «εχθρούς» αυτούς η απάντηση είναι ο μύθος της ενότητας ενός «έθνους» που απαιτεί από το κράτος να φερθεί επιτέλους υπεύθυνα και να προασπίσει τα «πάτρια εδάφη» και τις «δουλειές μας». Φυσικά οι πραγματικοί εχθροί, αυτοί που έχουν εξαπολύσει την λυσσαλέα επίθεση στην τάξη μας, οδηγώντας εμάς στο περιθώριο και την φτωχοποίηση και τους μετανάστες στον θάνατο, όχι απλά μένουν στο απυρόβλητο αλλά προβάλλουν ως φυσικοί ηγέτες τόσο της «εθνικής» ενότητας όσο και της ευρωπαϊκής «ταυτότητας»: εδώ οι αντιμνημονιακές κορώνες συναντούν και συμπλέκονται με τα φιλόδοξα σχέδια των ευρωπαϊκών αστικών τάξεων για μια Ευρώπη-φρούριο.

Μέσα σε αυτό το ζοφερό τοπίο εμείς πρέπει να προσπαθήσουμε με κάθε τρόπο να αποδομήσουμε τις αυταπάτες της όποιας εθνικής ενότητας, να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την υπεράσπιση των πιο σκληρά δοκιμαζόμενων και διωκόμενων ταξικών μας αδελφιών, των μεταναστών. Να δείξουμε ότι *οι εργάτες/τριες και οι προλετάριοι κερδίζουν μόνο όταν υπερασπίζονται ανθρώπινες ζωές και όχι σύνορα*. Να δείξουμε ότι το τέλος αυτού του πολέμου – που είναι μόνο μια όψη του αδυσώπητου ταξικού πολέμου ενάντια και σε μας τους ίδιους, μπορεί να έρθει μόνο με το τέλος της κυριαρχίας αυτών που αναπαράγουν τις διαιρέσεις, την εκμετάλλευση και τον θάνατο. **Διαρκής και ανυποχώρητος αγώνας, μαζί με τους μετανάστες, για το γκρέμισμα του συστήματος της βαρβαρότητας.**

**Εκδήλωση-συζήτηση για τον πόλεμο των συνόρων,
το άσυλο, την παρανομοποίηση των μεταναστών
ΚΠΚΒ-Λαμπηδόνα (Πάρκο Αγ. Τριάδας)
Παρασκευή 15 Μάη, 8.00 μμ.
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΒΥΡΩΝΑ**